

med Hensyn til Rettergangsmaaden for Høiesteret foreskrevne Former:

1.) at Bestemmelsen i Høiesterets Instruction af 7 Dec. 1771 § 17 angaaende at Kongen, naar Han Selv er tilstede i Retten, vil efter egen Villie og Velbehag sige, hvorledes Dommen skal forfattes, bortfalder;

2.) at ligeledes Bestemmelserne i D.L. 1-12-5, fornævnte Instruction § 9 og Patent om Høiesteret af 10 Nov. 1774 § 16, hvorefter de, som gaae i Rette for Høiesteret, altid skulle rette deres Ord og Tale til Kongen, hvad enten Han Selv er tilstede eller ikke, ophæves, og at, som Følge deraf, Parter og de, der føre Sager for Retten, herefter i Skrift og Tale henvende sig til Retten selv;

3.) at Stævninger og Domsacter i Høiesterets-Sager herefter ikke udfærdiges i Kongens Navn og under det Kongelige Segl, men derimod i Rettens Navn og under dens Segl, samt at der paa samme Maade forholdes med Hensyn til Udfærdigelsen af den aarlige Høiesteretsorden;

4.) at den hidtil sædvanlige aarlige Høitidelighed i Anledning af Høiesterets Aabning, samt dennes Proclamation ved Herolder, bortfalder; og

5.) at disse Forandringer træde i Kraft ved Begyndelsen af det nye Høiesterets Aar.

Ad § 2, nr. 35

**[Lov af 27. januar 1852 om
Domaineeiendommens Afhændelse]**

Såfremt lovforslag nr. L 219 om ophævelse af 100 love mv. jf. ovenfor vedtages, vil alene § 5 være gældende med følgende indhold:

§ 5. Hvor Statskassen maa anses som Godssets Eier at have en Herlighedsret over Gadejordene i Godssets Byer, kan By- og Boligministeriet afhænde undværlige Dele af Gadejorden som fri Eiendom til Huuspladse eller anden for Byen gavnlig særegen Afbenyttelse, enten mod constant Kjøbesum, eller uden Kjøbesum, men med en passende Grundafgift af Jordstykket, som Vederlag for Statens Herlighedsret.

Ad § 2, nr. 36

[Lov af 12. marts 1852 om Statshaverne]

Forskriften indeholder 8 paragraffer, men alene §§ 1-3, § 5 samt § 7, 1. pkt., foreslås bevaret.

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. De til Rosenborg, Frederiksberg, Frederiksberg og Fredensborg Slotte samt Odense Palais hørende Haver, saavel som de til Frederiksberg og Fredensborg Slotte hørende Skovindhegninger skulle fremdeles vedligeholdes som Statseiendomme.

§ 2. Angaaende de af ovenmeldte Haver, der overtages af Civillisten eller appanagerede Personer, fastsættes det Fornødne ved Overdragelsesvilkårene.

§ 3. Frederiksberg og Fredensborg Driveri- og Oeconomihaver bliver indtil videre fremdeles at bortforpagte; ligeledes Frugtræplanteskolen ved Frederiksberg.

§ 4. Af Kongen udnævnes en Gartner ved de offentlige Lysthaver, navnlig Rosenborg, Frederiksberg og Fredensborg, og en Gartner ved Rosenborg Driverihave. For at erholde en af disse Ansættelser udfordres, at Vedkommende har underkastet sig enten den førhen anordnede Kunstgartnerexamen, eller med 1ste Caracteer har bestaaet Gartnerexamen, og, hvad Lysthaverne angaar, tillige den særskilte Examen i Landskabsgartneri. Enhver af foranførte Gartnere er forpligtet til uden særligt Vederlag at modtage Gartner-Elever til Veiledning og Underviisning, ogsaa i de Enhvers specielle Fag vedrørende theoretiske Dele af Gartnerkunsten, samt at deeltage i Prøvelse af Gartnere, Alt efter Indenrigsministeriets nærmere Bestemmelse. Gartnerne Gage fastsættes til 1000 Rbdlr. for hver, hvorhos Gartnerne ved Lysthaverne istedetfor Diæter og som Godtgjørelse for Befordringsudgifter erholder 300 Rbdlr. aarlig. Desuden tillægges enhver af den fri Bolig og den fornødne Jord til Dykning af Havesager til Huusholdningsbrug. De for Tiden ansatte Gartnere, som hidtil have været bedre lønnede, erholde som personligt Tillæg Forskjellen imellem Gagen efter nærværende Lov og deres tidligere Lønning.

§ 5. De Træer, der aarligen kunne skoves i de offentlige Lysthaver og Skovanlægene ved Fre-